

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Caput XXIV. De Potu supradictorum Regularium, & de eorum lectisterniis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

prædictum suum Monasterium remearet. Si hoc in solemnioribus Festivitatibus, quid in Ecclesiastico jejunio factum fuerit, colligendum relinquo.

CAPUT XXIV.

De Potu supradictorum Regularium, & de eorum lectisterniis.

Quia dictum est, quibus cibariis supradicti Regulares secundum temporis exigentiam circa reformationem Monasterii B. MEINULPHI sunt refecti, nunc me non piget calamo annotare, qui & qualis tunc eorum potus fuerat, nam quia omnimoda paupertas ipsis aderat, asinum paucis nummis comparantes, cum parvæ carrulæ jungebant, ac multitudinem silvestrium fructuum pomorum & pirorum vecturâ adducebant, quos adductos in frustra conterendo, vasis perantiquis propter DEUM ipsis ministratis imponebant, ac aquam calidam super infuderunt abundanter, de præfato liquore brodio, postquam ad breve temporis spatium steterat, receptum est ad vasa talia, qualia Fratrum paupertas habuit & admisit, & liquorem talem circa refectorem & labores cum gratiarum actione pro potu suo fumebant. Verum cum prædictus liquor in vasis deficere cepit, aliam aquam calidam, ut in potu non deficerent, infundebant. Quod si præ operis multitudine eandem calefacere non valebant, frigidam infundere non cessabant. Domine DEUS, si præfatum potum servis tuis non indulcorâsses tuâ gratiâ, corporaliter utique defecissent. Nam quodam tempore me præfente quando Fratres circa locum, qui *Wulweshausen* nominatur, gravi labore infudarent, & unus ex eis de supradicto potu biberet, incommodumque sibi adesse sentiens valida voce, quia patiebatur, exclamavit. Prædictorum etiam Regularium lectisternia qualia erant circa reformationem supradictam, exprimere non cessabo. Ex indispositione namque collapsi Monasterii in suis ædificiis, quod reformare intendebant, iidem Fratres diversa inibi loca pro quiete noctis sibi usurpantes, nunc in choro S. Liborii, nunc supra turrim tempore noctis quieverunt, & quia in lectisterniis magna necessitas eisdem imminabat, quædam devota Matróna Civitatis Paderbornensis hoc audiens, lupulum, cum
quo

quo jam braxatum fuerat, hinc inde inibi congregare fecit, & dum exsiccatus erat, Fratres praedicti Monasterii cum vectura sua adducentes culcitrans ex eo confecerunt. Quid plura? unus ex illis ex defectu praedicti lupuli culcitram non habebat, & idcirco circa initium noctis, quando sopori corpus suum tradere concupierat, faccello sese intrudens paucis graminibus suppositis in pace cordis quiete obdormivit. Et licet primi Reformatores Monasterii Bodecensis tam pauperes rebus exstiterint, quod eorum corpora ad sui subsistentiam vix perseverare potuerint, ut praefertur, tamen quia Religiosam ac exemplarem vitam diligenter observabant, in divitias spirituales ex magna paupertate profecerunt, & quamvis plures eorum fuerint, tamen in paucissimis & pauperculis sumptibus, quos in suum habebant usum, gratiarum actiones Domino DEO referentes contenti fuerunt. Cesset igitur querela quorundam religiosorum, qui quamvis plurimos redditus habuerint, personas tamen numero paucissimas asserunt in victu & vestitu se sustentare non posse. Quod si ita est, hoc idem non mirentur, nam ex quo Domino DEO secundum vota labiorum suorum alacriter & devote non serviunt, spiritualem vitam a Monasterio suo alienam facientes, procul dubio pium Dominum DEUM Procuratorem suum ipsis ad sufficientiam providere non compellunt, ut apparet, ex quo etiam quod negligentius, quibus ordinis vigor imminuitur, admittere non verentur, ideo Dominus DEUS spoliatores aliosque adversarios eis admittere non cessabit, & nisi respuerint devotam vitam resumentes, ad ultimam egestatem (prout in plurimis Monasteriis heu jam factum cernimus) ad ipsorum non parvam confusionem faciet eos pervenire. Haec praedicta paupertatis insignia de vilibus cibis Canonicorum Regularium circa reformationem Monasterii B. MEINULPHI, similiter & de eorum potu & lectisterniis idcirco praesentibus inserui, ut si consimile propter quamcunque causam DEO pie permittente in eodem Monasterio contingeret sustinendum inhabitatores loci, DEUM paupertatis Amatores praeculis habentes pauperum cibos, quibus natura, quae modicis est contenta, sustentari potest, insumere non recusent, quemadmodum eorum Antecessores fortes Athletae stricti in praefato Monasterio ciborum & potuum defectum, prout hic antedictum est, patienter sufferebant.